

Dievo link

Adventas–Kalėdos

Klaipėdos Marijos Taikos Karalienės parapijos laikraštis

ŠVENTINIŲ PAMALDŲ TVARKA

Gruodžio 24 d. (Kūčios)

22 val. – pirmosios Šv. Kalėdų nakties Mišios.

Prakartėlės pašventinimas

Gruodžio 25 d., I Kalėdų diena

Šv. Mišios – 8 val., 9 val., 10 val., 12 val., 18 val.

Gruodžio 26 d., II Kalėdų diena

Šv. Mišios – 8 val., 10 val., 12 val., 18 val.

Gruodžio 31 d., Naujųjų Metų išvakarės

Padėkos šv. Mišios – 23 val.

Sausio 1 d., Švč. Mergelė Marija, Dievo Gimdytoja

Šv. Mišios – 10 val., 12 val., 18 val.

H. J. Sinkel. „Pirmosios Kalėdos“

ŠIAME NUMERYJE:

- Klebono žodis.
Karas karui keliuose
- Aldona Grigaravičienė.
Poezija
- Dykumos tėvai.
Apoftegmos
- Pal. Jurgis Matulaitis. Užrašai
- Šv. Karolis Voityla.
Apie pašaukimą
- Pašnekesys:
„Parapijoje prigijau“
- Apie sugyvenimą santuokoje
- Pasitinkant jubiliejinius
Gailestingumo metus
- Bažnyčios Sinodui pasibaigus
- Biblija vietoj mobiliojo telefono

PARAPIJOS KUNIGŲ SVEIKINIMAS

Kai džiaugsmas buvo sutapatinamas su linksmybės siautuliu, kai žmogaus širdį sukaustė bausis egoizmo šaltis, kai vidinė naktis buvo tokia tamsi, jog nebesimatė nė spindulėlio vilties – mažų Kūdikiu gimė žemėje Dievas.

Sunku patikėti. Dar sunkiau priimti. Tačiau tik Juo patikėjus sužimba vilties spindulys. Jį priėmus pradeda tirpti širdį kaustantis ledas. Jam nusilenkus ateina širdin ramybė.

Su Jo gimimu manyje ir tavyje! Su Jo gimimu mumyse!

Jūsų kunigai: Vilius Viktoravičius, Algirdas Lukšas, Pranas Bartasūnas, Andrius Vaitkevičius, Valerijonas Rima, Ferdinandas Žilys.

ADVENTO REKOLEKCIJOS

Gruodžio 12 d. (šeštadienį) 15 val. – konferencija moterims,

16 val. – konferencija vyrams,

17 val. – Švč. Sakramento adoracija ir susitaikinimo pamaldos.

18 val. – Šv. Mišios.

Konferencijose ir sekmadienį po kiekvienų šv. Mišių savo išvalgomis dalinsis Šventosios Šeimos seserų kongregacijos vienuolė sesė Fausta Rasa Palaimaitė SF

Lapkričio mėnesį pradėjome šeimų lankymą, namų palaiminimą-kalėdojimą. Labai prašome suorganizuoti namo, laiptinės ar gatvės gyventojus ir kuo skubiau pranešti parapijos raštinei. Nelikime abejingi šiai gražiai tradicijai – juk yra daug gerų žmonių, kurie džiaugiasi kunigo apsilankymu, bet patys nedrįsta jo pakviesti.

Klebono žodis

KARAS KARUI KELIUOSE

Kun. Vilius Viktoravičius

Važiuodamas autostrada, norom nenorom pastebi didžiulius geltonus standus, skelbiančius sužeistųjų ir žuvusiųjų skaičių šiame kelyje. Šie standai negailestingai skaičiuoja tik šio vieno kelio aukas. O kiek Lietuvoje kelių, kelelių, kuriuose nukenčia ir žūsta žmonės?

Kai mūsų šalies keliuose tiek daug skaudžių nelaimių ir mirčių, norisi klausti: ką mes darome ne taip? Kodėl reikia skelbti dar vieną karą – karą karui keliuose? Keisti ir paradoksų pilni esame mes, žmonės: mušame todėl, kad mylime. Kariaujame už taiką. Dirbame, kad galėtume pailsėti. Žudome, kad išgyventume. Geriame nuodingus skysčius „į sveikatą“. Viena aišku: nelaimių priežastys slypi ne staugiame posūkyje, ne slidžiame kelyje, ne automobilio techninėje būklėje, o mūsų galvose.

Būnant Italijoje ir stebint didžiųjų miestų eismo ypatumus, taip pat teko matyti įvairiausių keistumų ir paradoksų. Piko metu, jei gatvėje yra dvi eismo juostos, sėkmingai galima važiuoti ir keturiomis eilėmis. Jei tu gatvę kerti ne per pėsčiųjų perėją, tave vairuotojai praleidžia, tačiau negali būti tikras, kad saugiai ją pereisi tam pažymėtoje vietoje. Čia viską lemia žmogiškas santykis, akių kontaktas ir pagarba kitam žmogui. Jis – ne priešas, kurį reikia sunaikinti, bet žmogus, tavo bičiulis, su kuriuo susiginčijus, net apsiptykus, tuoj gali ramiai ir draugiškai gerti kavą.

2013 m. rugsėjo 7 d. dienraštyje „Klaipėda“ buvo išspausdintas gražus interviu su lietuviu, krepšinio treneriu, dabar dirbančiu Japonijoje – Antanu Sireika. Kaip gražiai jis apibūdina Japonijos tradicijas ir tenykštį krepšinį. Gal jų žaidimo lygis ir nėra labai aukštas, bet pagarba žmogui ir ramybė – stulbinama. Treneris niekada neturi teisės apšaukti žaidėjų. Jei žaidėjas negerai sužaidė, vadinasi, treneris mažai arba netinkamai jam išaiškino, ko iš jo tikisi. Po rungtynių, kad ir pralaimėtų, žaidėjai nebėga iš salės, bet eina bendrauti su sirgaliais ir dėkoja, kad šie atėjo, kad juos palaiko. Ir galiausiai, įeinant į varžybų salę, niekas prie įėjimo netikrina bilietų. Visi juos ir taip perka, nes žino, kad taip darydami paremia ir savo komandą.

Pavydėtina ramybė, pavydėtina pagarba, pavydėtinas sąmoningumas. Ir dar, pridėčiau, ne paradoksalumas, o širdies, minčių bei veiksmų harmonija.

Ir vėl Lietuva. Kalbuosi su pirtininkais. Jie nusivylę lietuviška tradicija, tad savo pavyzdžiu ir mokymu nori pakeisti lietuvišką madą, kad pirtis – tai balių vieta. Kad tik išgėrę ir prisiriję, lietuviai eina į pirtį. Maistu ir svaigiaisiais gėrimais ap-

sunkinti kūnai ne mėgaujasi ir ilsisi, o vargsta ir grumiasi, nežinodami, ar jiems kovoti su maistu ar su aukšta temperatūra.

Netgi bažnyčioje dažnai elgiamės kaip pirtyse: be pasiruošimo, be nusiramimo ir susikaupimo. Iš automobilio – tiesiai prie Dievo stalo. Apie ką per tas Mišias skelbė Šventojo Rašto tekstai, ką kalbėjo kunigas – jau po pusvalandžio nebepamenam. O kaip dažnai tiek Jėzus, tiek kunigas mus moko gyvenimo išminties. Kartais abejojame, ar Dievas yra, bet dar sunkiau mums būna patikėti, kad Jis daro įtaką žmogaus gyvenimui, gali jam padėti. Dievo veikimas yra ne projektinė veikla, trunkanti kelerius metus ar mėnesius, kol skiriami pinigai, bet nuoseklus, logiškas ir pagarbus santykis su žmogumi ir jo pasirinkimais. Jis juk apdovanojo žmogų laisve, ir pats tik pataria, kaip turėtume siekti laimės.

Taigi, bet kokią veiklą turėtų lydėti nusiramimas ir aiškus suvokimas, kaip ir kodėl aš darau vieną ar kitą veiksmą. Mums be galo svarbu suvokti, kad Dievas mus sutvėrė kaip bendruomeniškas būtybes ir mums turi būti svarbus šalia esantis pažįstamas ar nepažįstamas žmogus. Kadangi jis yra toks pat Dievo kūrinys kaip ir aš, turiu jį branginti ir gerbti, kaip pats save. Kai skaitome Šventąjį Raštą, matome Jėzau pavyzdį, kai Jis prieš ar po kiekvieno didesnio darbo ar apsisprendimo pasitraukdavo į vienumą ir ilgai meldavosi. Ne kalbėdavo maldas, bet meldavosi, kalbėdamasis su Dangiškuoju Tėvu. Tik nurimęs, tik išsakęs savo nuogaštavimus, baimes ir nežinią, Jis darydavo sprendimus ar įvertinimus. O kaip mes pradedame dieną? Kalbamės su Dievu? Ar vakare darome dienos ir savo sąžinės įvertinimą Dievo akyse? Sakysite, kas gali tiek laiko skirti tokiems niekams?! Bet ar tik ne nuo to priklauso mūsų pergalės ir pralaimėjimai, mūsų saugumas ir laimė.

Tai, kas šiandien vyksta keliuose ir gatvėse, tai mūsų vidinės ramybės, atsakomybės ir darnos veidrodys. Saugūs būsim tik tuomet, kai gerbsime pirmiausia save ir kitą, kai suvoksime, jog Dievas mus sutvėrė ne vien tik darbui ir skubėjimui, ne egoizmui ir prieštaravimams, plėšantiems mus, bet santykiui, susitikimui su kitu. Tik darniame santykiyje su Dievu, su kitais žmonėmis ir pačiu savimi mes galime būti tikrai laimingi ir saugūs.

Pokalbis su Dievu

Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą ėdžiose. Lk 2, 12

Prie Gimimo ėdžių

Ėdžios. Šienas! Ir Tiesos gimimas,
Žmogiškas silpnumas Tavo
ir dieviška žmogaus didybė.
Ir malda – į ėdžių gelmę įsikniaubus.
Paliesk ranka žolės kvapumą,
jos sausą kuždesį, šnarėjimą;
paliesk ir dovanok Ramybę.
Grąžink ramunės baltąjį
skaistumą,
smilgos lingavimą į grožį.
Grąžink čiobrelės violetinį
švelnumą –
atgailos švenčiausią žodį.
Grąžink, Ramybės Kūdikį
ir
Meilės Viešpatie,
žolės žalumo viltį –
iš purvo, iš tamsos, iš nevilties pakilti.
Grąžink pjovėjui darbą šventą,
žiogeliui – žmogui – džiaugsmo giesmę,
kelionei – Amžinybės krantą.

Grąžinki prie Gimimo ėdžių,
kad, žolele pavirtusi,
Tave mylėčiau.

Ir štai žvaigždė, kurią jie buvo matę
užtekant. Mt 2, 9

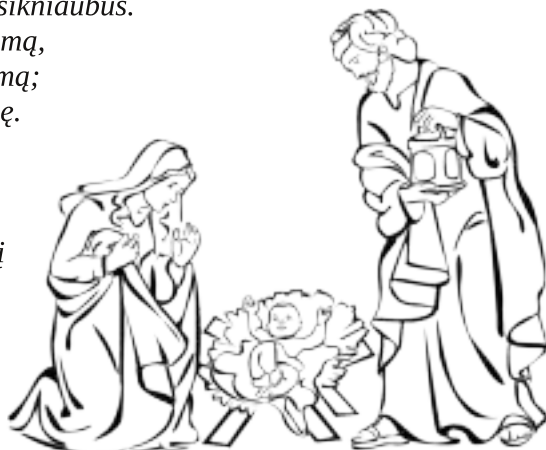
Tikėjau – mačiau

Mačiau, kaip liepsnoja laužas.
Skubėjau, skridau.
Mačiau, kaip nerimas glaudės,
ir aš prigludau.

Mačiau, kaip Žvaigždė suspindo
Gimimo nakty.
Sudužo sielvarto indas
ledinėj širdy.

Mačiau – Motinos rankose
Meilės liepsna.
Galva prie Silpnojo lenkėsi –
prabilo Tiesa.

Mačiau. Tikėjau. Liepsnojau.
Džiaugsmu pravirkau.
Amžiai Paslaptį šventą kartoja –
Švytėjimą
Dievo-Žmogaus.

Jie nusiskubino ir rado Mariją,
Juozapą ir kūdikį, paguldytą ėdžiose.
Lk 2, 16

Prie sosto neregėto

Aš atėjau ir parkritau.
Ir pravirkau prie Sosto neregėto.
O verksmas Kūdikio-Žmogaus,
dangaus skliaute suvirpo,
giesmės sparnais pavirto
ir nuvilnijo – GLORIJA!

Per gelmes ir vandenynus,
per mirtį slepiančius smiltynus,
per dieną, naktį ir metus,
per maldą, širdį ir žingsnius...

Aš atėjau ir parkritau
prie Sosto – neregėto –
iš pievų žalumos sudėto,
iš žiedo kvapo,
bitės dūzgesio...
Prie Sosto – dangumi užkloto!
Prie Meilės ir Ramybės Sosto!

Atėjome visi. Parkritome. Pakilome.
Pavirtome šventąja Tyluma...
Prie Sosto – žemėj neregėto –
iš Aukos Žvaigždžių sudėto...

Tas, kuris paskui mane ateis, pirmiau už mane yra
buvęs, nes jis už mane pirmesnis. Jn 1, 15

Tu pirmas atėjai

Nebuvo žvilgsnio į žydrynę,
nebuvo sapno, šypsio per miegus.
Nebuvo kelio, kryžkelių, klampynių.
Nebuvo ženkle, kad esu žmogus.

Nebuvo žodžio, verksmo ir svajonės.
Nebuvo džiaugsmo, ašaros, kančios.
Nebuvo alkstančios širdies dejonės.
Nebuvo – atėjimo mano iš tamsos.

O Tuėjai manęs ieškoti,
paslėpęs dieviškumą trapume.
Praėjęs žmogišką kančių Golgotą,
likai šventajam Baltume...

Tu pirmas atėjai į manąjį silpnumą.
Žaizdotoj rankoj – Gyvasties Žvaigždė.
Nebuvo dar manų kalčių sunkumo –
jau tryško dovanojimo šventa versmė.

Aldona Jurgelėnaitė-Grigaravičienė (1930–2012)

Gimė Tauragnuose, Utenos r. Gyveno ir dirbo Utenoje. Lietuvių kalbos mokytoja, religinė poetė, tautodailininkė, nėrinių meistrė. Eilėraščiai iš knygelės „Troškulys“. Utena, 1999.

Susipažinkime – šventieji

DYKUMOS TĖVAI

Parengė Vidmantas Budreckis

Turbūt ne kartą esame girdėję sąvoką „Dykumų tėvai“. Kas jie tokie?

Šv. Paulius ir šv. Antanas Didysis

Tai atsiskyrėliai, kurie savo noru traukėsi iš civilizacijos į Egipto dykumą. Dykumą galima suprasti įvairiai. Tikroji Egipto dykuma, į kurią traukėsi vienuoliai IV ir V a., žinoma buvo geografinė vieta. Bet dykuma gali būti suprantama kaip vidinė vienumos ir atsiskyrimo vieta, kur, gal net būdami tarp žmonių, esame patys su savimi. Tai didžiausios vienumos slėnis.

Pirmieji krikščionių vienuoliai gyveno prieš beveik du tūkstančius metų, bet pasakojimai apie jų gyvenimus bei jų žodžiai tebeskaitomi ir šiandien. Pirmiausia jie užrašyti graikų ir koptų kalbomis, bet gana greitai išversti į lotynų kalbą, kad būtų galima skaityti visuose krikščioniškuose kraštuose.

Nuostabu, kad tokie seni tekstai ir trečiajame tūkstantmetyje yra gyvi, aktualūs ir tebeturi galios. Pirmųjų vienuolių gyvenimo būdas buvo kitoks, stebino IV a. pasauliečius bei krikščionis. Anie vyrai ir moterys nusprendė gyventi ne senojo pasaulio miestuose ir kaimuose, bet kuo toliau nuo civilizacijos, dažnai visiškai vieni. Jie visą gyvenimą liko skautūs, dykumoje nebuvo nei vaikų, nei mylimųjų. Jie turėjo labai nedaug daiktų, o tokį gyvenimą rinkosi, kad būtų laisvi Dievui. Gyveno pačių suręstose trobelėse ar olose, valgė tik duoną ir žoles, gėrė vandenį. Rengėsi kaip patys vargingiausi

žmonės, paprastu apdaru, antklodę ar paklotą atstojo avies kailis. Nebuvo jie nei mokslo vyrai, nei pamokslautojai, nei mokytojai, nei dvasininkai, buvo įvairiausios kilmės, bet dažniausiai iš skurdžiausių sluoksnių. Jie mokėsi būti ramūs ir tylūs, pažinti save Dievo akivaizdoje, laukė Viešpaties ne kišdamiesi į kitų gyvenimus, bet tapdami Kristaus pasaulio atpirkimo dalininkais.

Labiausiai amžininkus traukė nuoširdus jų gyvenimo būdas. Dykumos svečiai norėdavo vienuoliams padėti, todėl nešdavo dovanų, kad palengvintų skurdžių jų buitį, bet dovanų jie nepriimdavo – jos nepritiko pasirinktam asketiškam neturto gyvenimui. Bet daug didesnę grėsmę kėlė tai, kad pas vienuolius buvo vykstama patarimo. Tai ne tik trikdė vienatvę ir garsino juos, bet ir kėlė didžiausią pagundą, keltis į puikybę. Dykumų tėvai iš tiesų darė tai, kas jiems buvo svarbu. Jie vengė mokyti kitus, gyveno savo gyvenimus įsitikinę, kad vienintelis sielų vedlys yra pats Dievas.

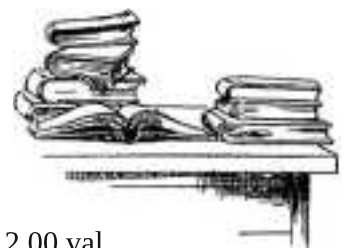
Dykumos tėvai – abos – yra krikščioniškosios vienuolystės pradininkai, kuri prasidėjo apie 270–271 m. Taigi tais metais į dykumą pasitraukė toks Antanas, gyvenęs nedideliame Egipto kaimelyje. Antano pasitraukimas į negyvenamą ir nesvetingą dykumą nedaugelio buvo pastebėtas, netgi jo kaime. Bet kai jis, sulaukęs 106 metų, mirė, iš jo draugo ir biografo Antano Aleksandriečio sužinojome, kad „dykuma buvo tapusi miestu“, tai yra tūkstančiai žmonių traukė pas Antaną iš jo mokyti ir apsigyvendavo dykumoje. Aba Antanas Egiptietis tapo dykumos vienuolystės tėvu ir įkūrėju.

Iki šių dienų mus pasiekė šimto dvidešimt septynių abų (dykumos tėvų) ir trijų amų (dykumos motinų) posakiai – apoftegmos. Iš viso šiems mokytojams priskiriamos 1202 apoftegmos. Už jų slypi ne vien tam tikros istorinės asmenybės, gyvenusios prieš šimtus metų. Šiais posakiais ir pasakojimais pridengtas pats Dievo veidas, kalbantis mums visiems dabar ir per amžius. Jie mums atskleidžia gyvenimo pilnatvę, yra aktualūs ir nūdienos krikščionims.

Pagal: J. Chryssavgnis Dykumos širdyje, 2011, Katalikų Pasaulio Leidiniai; Dykumos Tėvų Pamokymai, 2014, Katalikų Pasaulio Leidiniai.

Religinio turinio knygų bibliotekėlė

II katechetikos klasėje, kuri yra priešingoje, nei parapijos raštinė, bažnyčios pusėje. Kreiptis: ketvirtadieniais 16.00–18.00 val., sekmadieniais 11.00–12.00 val.

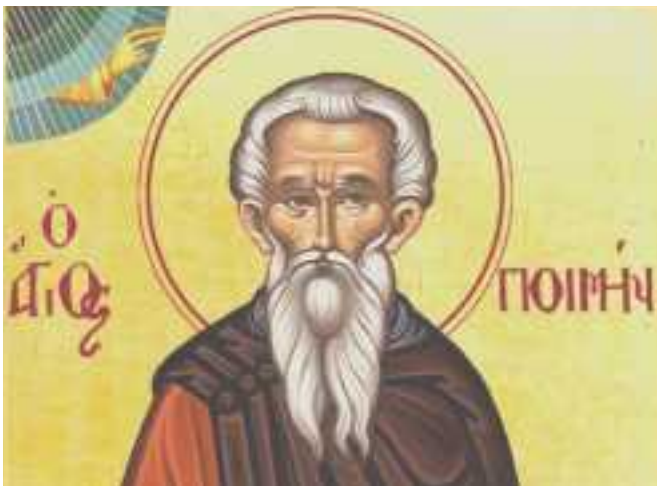

DYKUMOS TĖVŲ APOFTEGMOS

Apoftagma – sen. graikų kalbos žodis, verčiamas kaip „posakis“ ar „atsakymas“.

Aba Jonas kalbėjo: „Manau, kad žmogui geriau turėti po truputį visų dorybių. Dėl to keltis anksti kiekvieną rytą ir mokytis visų dorybių ir kiekvieno Dievo įsakymo. Pasitelk didžiausią kantrybę kartu su baime, ilgą kentėjimą; Dievo meilę, didžiausią kūno ir sielos užsidegimą. Praktikuok didžiausią nuolankumą, pakęsk vidinį skurdą; būk budrus, dažnai pagarbiam ir aimanuodamas melskis, saugok kalbos tyrumą ir valdyk akis. Jei tave niekina, nepyk; tylėk ir neatmokėk piktu už pikta. Nekreipk dėmesio į kitų kaltes, nemėgink lyginti savęs su kitais, žinodamas, kad esi menkesnis už visus sukurtus dalykus. Atsižadėk visų daiktų ir to, kas iš kūno. Gyvenk Kryžiaus šviesoje, kovok dėl vargdienės savo dvasios, laisva valia atsižadėk visko dėl dvasios gyvenimo, pasninkauk, atgailauk ir liek ašaras, būk išvalgus, tyraširdis, laikykis to, kas gera. Ramiai atlik savo darbus. Ištvėringai budėk, kęsk alkį ir troškulį, šaltį, nuogumą ir kančias. Užsisklęsk kaip kape lyg jau būtum miręs, kad nuolat manytum, jog mirtis jau netoliese.

Aba Jonas sakė savo broliui: „Net jei žmonių akyse būtume niekinami, džiaukimės, kad Dievo akivaizdoje esame gerbiami“ (Jonas 42).

Šv. Poimenas

Dar būdamas jaunas **aba Poimenas** kartą išėjo pas senolį paklausti jo trijų dalykų. Eidamas vieną iš jų pamiršo ir grįžo atgal į celą. Tačiau jau tiesdamas ranką pasukti spynoje raktą staiga prisiminė, ką buvo užmiršęs, ir palikęs raktą apsigrėžęs vėl nuėjo pas senolį. Senolis jam tarė: „Greitai sugrįžai, broli.“ Tas atsakė: „Tiesdamas ranką pasukti rakto staiga prisiminiau, ką buvau pamiršęs, todėl nebeatrakinau durų, bet grįžau pas tave.“ Kelias buvo labai tolimas, todėl senolis jam tarė: „Poimenai, kaimenės piemenie, tavo vardas pasklis po visą Egiptą.“

Lapkričio 29 d. prasideda **Adventas**. Advento sekmadieniais 7.30 val. giedamos „Rarotos“ (Švč. Mergelei Marijai skirtos pamaldos). Tuo laiku kunigai jau klauso išpažinčių.

Brolis paklausė abos Poimeno: „geriau kalbėti ar tylėti?“ Senolis jam atsakė: „Žmogus, kalbantis iš Dievo meilės gerai daro; o žmogus, tylintis iš Dievo meilės, irgi gerai daro.“

Aba Poimenas pasakė: „Jei žmogus ką nors supranta, bet pats nesilaiko, kaip jis gali kitus to mokytį?“ (Poimenas 197).

Brolis paklausė abos Poimeno: „Ką man daryti su savo nuodėmėmis?“ Senolis jam atsakė: „Raudok viduje, nes tik per atgailą atsikratysi ydų ir įgysi dorybių“ (Poimenas 208).

Aba Antanas sakė: „Prieš kalant geležies luitą, reikia nuspręsti, kas iš jo bus gaminama – pjautuvas, kalavijas ar kirvis. Taip ir mes turime nuspręsti, kokias dorybes norime išugdyti, kitaip darbas bus bergždžias.“

Aba Alonijus pasakė: „Jei vienuolis savo širdyje nesako: *šime pasaulyje esu tik aš ir Dievas*, jis neturės ramybės.“

Apie **abą Agatoną** pasakojo, kad jis trejus metus nešiojosi burnoje akmenuką, kol išmoko laikytis tylos (Agatonas 15).

Aba Evagrijus pasakė: „Pašalinkite pagundas, ir niekas nebus išganytas“ (Evagrijus 5).

„Nesielvartauk, jei Dievas iškart nesuteikia, ko prašai. Jis nori, kad ilgiau pasiliktum maldoje, ir Jis galėtų tau padaryti daugiau gero“ (šv. Evagrijus Pontietis).

Įdomus abato Jono dvasinis patyrimas. Jis nuoširdžiai meldė Dievo, kad nuo jo pasitrauktų bet koks pagundų šešėlis. Ir jo malda buvo išklaudyta. Tai patyręs, jis nuėjo pas vieną iš atsiskyrėlių, dykumos senolių, tardamas: „Štai prieš jus stovi žmogus, pilnas ramybės ir laisvas nuo bet kokio gundymo.“ Tačiau dykumos senolis jo nepagyre, o tarė priešingai: „Eik ir kuo greičiau melskis ir prašyk, kad Dievas siųstų tau bandymą, nes siela grūdinasi tik kovoje ir išbandymuose.“

Aba Zosimas sakydavo: „Kokios galios turi šventųjų žodžiai! Iš tiesų, kad ir apie ką kalbėtum, jie kalbėjo remdamiesi patirtimi ir laikydamiesi tiesos, kaip teigė ir šv. Antanas. Jų žodžiai kupini galios, nes jie kalbėjo apie tai, ką patys patyrė, kaip pasakė vienas išminčius: „Tegu jūsų gyvenimas patvirtina jūsų žodžius!“

Dvasios lobiai

DOVANA BAŽNYČIAI IR LIETUVIŲ TAUTAI

Kristupas Šidlauskas

Taip palaimintąjį arkivyskupą Jurgį Matulaitį (1871–1927) pavadino šventasis popiežius Jonas Paulius II. J. Matulaičio išpūdingą dvasinį dienoraštį – „Užrašus“ – perskaičiau per vienas rekolekcijas. Knyga sužavėjo savo lengvu stiliumi, įtaigiu ir nuoširdžiu, artimo meilės pripildytu kvietimu kiekvienam vesti savo sielą į šventumą ir savo gyvenimu liudyti Kristų.

„Užrašai“ – tai ne tik palaimintojo Jurgio dvasios veidrodis, visuomenės gyvenimo atspindys, bet ir brangus Bažnyčios, politinės ir kultūros istorijos dokumentas, padedantis geriau suprasti už savastį kovojančios Lietuvos tuometines realijas. Nors praėjo daugiau nei šimtmetis, J. Matulaičio mintys ir išvalgos labai aktualios ir šiandien – puikus įrodymas, kad besikeičiančiame pasaulyje esti nekintamų vertybių ir dėsnių. Ne tik patį palaimintąjį, bet ir jo rašytinį palikimą pavadinčiau dovana mums visiems bei tiems, kurie gyvens po mūsų. Perskaitęs „Užrašus“ ir pasidomėjęs palaimintojo biografija, esu tikras, jog J. Matulaičio paskelbimas šventuoju yra tik laiko klausimas. Tiesa, turime ir patys prie to prisidėti savo malda. Norėčiau pasidalinti keliomis ištraukomis iš „Užrašų“.

Jei pilni Dievo dvasios būsime, viską turėsime galutinai apgalėti. Dvasios nė pančiais nieks

ŠV. KAROLIS VOITYLA. APIE PAŠAUKIMĄ

Pašaukimas yra išimtinai asmenų dalia; ši sąvoka atveria mums labai įdomią giluminę žmogaus vidinio gyvenimo sritį.

Žodžio „pašaukimas“ reikšmė nurodo tai, kad kiekvienam asmeniui yra būdinga jo sklaidos kryptis, nusiteikimas visą gyvenimą skirti tam tikroms vertybėms. Šią kryptį kiekvienas asmuo privalo tiksliai apsibrėžti, atsižvelgdamas į tai, ką jis pats turi ir galėtų kitiems duoti, kita vertus, suprasdamas, ko iš jo tikimasi.

<...> Svarbu tai, kad šia kryptim būtų veikiamas visą gyvenimą. Todėl pašaukimas visada žymi pagrindinę apibrėžto žmogaus meilės kryptį. Ten, kur yra

nesugebės surakinti, nė kalėjimo neužkals, nė ištrėmime nebesulaikys. Ji išsivers iš visur, pro visur prasimuš. Uždek tik, Viešpatie, mūsų širdis Tavo meilės ugnimi! Duok mums Tavo Šv. Dvasią, kad mes tik, tikrai visko išsižadėję, Tavo garbei ir Tavo Bažnyčiai visiškai, pilnai atsiduotume. (1910-10-26)

Ne visų atmenama, kad ne tik reikia mylėti, bet kad dar reikia ir mokėti mylėti Dievą ir Bažnyčią. <...> Yra katalikų, kurie labai myli Bažnyčią ir katalikybę, bet taip nesumaniai ir netikusiai, kad daug daugiau kenkia, negu gero daro... (1911-02-16)

Tarp savęs turėtume kuo didžiausioj vienybėj gyventi, broliškais meilės ryšiais susirišdami, kad guldytume galvas vienas už visus, o visi už vieną. (1910-10-27)

Be nuolatinės maldos siela vysta ir džiūsta, jėgos išsenka ir išsibaigia, dvasia išsiblaško, ir pats darbas pasidaro stebėtinai bergždžias. Antra vertus, nereikia vėl užmiršti, kad ne tik

melsdamiesi, bet ir dirbdami dėl Dievo garbės, Dievą garbiname ir jam tarnaujame. Mūsų veikliame gyvenime būtina turime būti įpratę į vidinį dvasinį gyvenimą, nuolatinę dvasinę maldą. Turime mokėti atjausti savo širdyje Viešpatį Jėzų, statyti save ir savo darbus Dievo akivaizdoje. (1910-11-14)

Kada Dievo meilė į mūsų širdį įžengusi ją praplečia, tada joje taip erdva pasidaro, kad visi žmonės, be jokių skirtumų ar tai luomų, ar tautos į ją sutelpa. (1910-11-17)

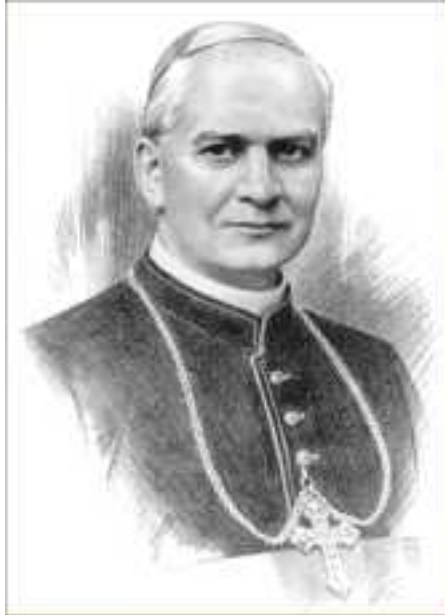
Malda, darbas dėl Dievo ir vargai su kentėjimais dėl Bažnyčios išvien susipynę visą mano gyvenimą tesudaro. Tebūna man pavyzdžiu pats Kristus. (1911-01-13)

pašauktas, jis turi ne tik ką nors mylėti, bet ir su meile „atiduoti save“. <...> Jis (asmuo) save geriausiai realizuoja būtent tuo, kad labiausiai save atiduoda.

Savęs atidavimas yra glaudžiausiai susijęs su išrinktąja meile. Tada asmuo save duoda kitam asmeniui. Todėl ir nekaltybė, ir santuoka, suprantamos tikrai personalistiškai, yra pašaukimas.

Kiekvienas geros valios žmogus turi evangelinį kvietimą taikyti sau ir kartu sukonkretinti – būtent išsiaiškinti pagrindinę gyvenimo kryptį. Kam esu pašauktas? Tai reiškia: kokia kryptimi turi skleisti mano asmenybė atsižvelgiant į tai, ką turiu savyje, ką galiu duoti, ko iš manęs laukia kiti – žmonės ir Dievas? Evangelija kartu kviečia tikėti malonės tiesa.

Karol Wojtyła. Meilė ir atsakomybė. Vilnius, 1994

Pal. vysk. Jurgis Matulaitis

Pašnekesys

„PARAPIJOJE PRIGIJAU“

Šį kartą apie savo gyvenimą pasakoja vyriausios kartos parapijietė, buvusi mokytoja **Birutė Burneckienė**. Gyvenimo žiemą ji pasitinka vieniša, praradusi regėjimą, bet vis dar kupina energijos ir optimizmo.

– *Kaip galėtumėt trumpai save pristatyti mūsų skaitytojams?*

– Esu pedagogė iš prigimties, iš pašaukimo. Ir dabar, jei man duotų jaunystę ir pasirinkti darbą, aš nueičiau tuo pačiu keliu, kurį nuėjau. Be galo mylėjau savo specialybę, tiesiog dirbau su vaikais iš širdies.

– *Ką galėtumėt papasakoti apie savo tėvus? Kokie ryškiausi vaikystės prisiminimai?*

– Tėvelis buvo auksarankis meistras. Galėjo namus statyti. Marijampolės bažnyčioje medžio darbus darė. Labai gražiai drožinėjo, puošė ornamentais lovas, kėdes. Mamytė, kaip tuo metu buvo įprasta šeimoje, turinčiose vaikų, nedirbdavo. Ji auklėjo vaikus, ruošdavo maistą visai šeimai. Vyrai iš darbo pareidavo pavalgyti į namus. Visa šeima visuomet valgydavo kartu.

Mes, vaikai, savo tėvelius vadindavome „Jūs“. Kai pradėjau eiti į mokyklą, susimąščiau, kad mes meldamiesi sakome „Dieve, tu... Marija, tu...“, tai pradėjo Birutėlė galvoti: aš mamytę vadinu „Jūs“, o Mariją, kurios niekada nemačiau – „Tu“! Galvojau, galvojau, parėjau namo ir aiškinu mamytei: „Mamyte, tai kas aukščiau? Kas švenčiau? Tu ar Marija?“. „Aišku, Marija“ – atsakė mama. „Tai nuo šiandien aš Jus vadinu „tu“. Jei Mariją vadinu „Tu“, tai ir Jus vadinsiu „tu“. Broliukas iki mirties vadino mamytę ir tėvelį „Jūs“, o aš juos abudu – „Tu“. Šią taisyklę išvedžiau pirmoje klasėje! Mamytė nesipriešino.

– *Kaip atradote savo pašaukimą?*

– Mokiausi (Marijampolės) privačioje pradinėje šešiametėje Vargdienių seserų mokykloje. Žodžiu, buvau kunigų ir vienuolių auklėjama nuo pirmos klasės, pirmo skyriaus. Mano svajonė buvo būti vienuole ir mokytoja, nors to net ir tėveliai nežinojo. Kai baigiau tą mokyklą, Lietuva buvo okupuota, tai svajonė būti vienuole-mokytoja neišsipildė. Vėliau baigiau Marijampolės mokytojų seminariją ir neakivaizdžiai – Šiaulių pedagoginį institutą.

– *Gal galėtumėt pasidalinti savo, kaip mokytojos, patirtimi?*

– Pedagoginė patirtis buvo labai didelė, bet ją sukaupti man visai nebuvo sunku. Norėjau, kad mokiniai išaugtų savarankiškai, kultūringi žmonės. Visur juos veždavausi: į Vilnių, Kauną, Klaipėdą, Palangą. Kad vaikas jaustų savo vertę, savo galimybes, suvoktų esąs visuomenės nariu – šito aš juos mokiau jau nuo pirmos klasės. Štai pavyzdys: vaikai labai norėjo apsilankyti cukraus fabrike, tai aš nuvažiavau pas to fabriko direktorių, pasikalbėjau, sutarėme

ekskursijos dieną ir tada jam sakau: „Dabar, direktoriau, viską pradėkim nuo pradžių. Tai, ką mudu aptarėme, laikykim paslapyje. Aš noriu, kad vaikai patys jaustų, kad jie gali suorganizuoti ekskursiją, patys su suaugusiais susitart“. Atsiunčiau vieną berniuką ir vieną mergaitę, kad susitartų su fabriko direktoriumi dėl ekskursijos. Kokie laimingi parėjo tie vaikai, džiaugėsi, kad juos priėmė direktorius, su jais kalbėjosi kaip su lygiais, pažadėjo viską aprodyti: „Mokytoja, ekskursija bus, viską sutarėme!“. Aš pa-

Birutė Burneckienė

darydavau tą kelią, o paskui siūsdavau savo vaikus. Jau buvusiems mokiniams viską atskleidžiau tik tada, kai šventėme jų pradinės mokyklos baigimo dvidešimtmetį. „Dabar jūs taip darykite su savo vaikais, kad jie pajustų savo vertę“ – pasakiau.

– *Kas nutiko, kad persikėlėte į Klaipėdą?*

– Susipažinti su Marijampolės mokyklomis atvykę atsakingi Klaipėdos švietimo darbuotojai pakvietė mane. Klaipėdoje dirbau mokytoja, mokyklos direktoriaus pavaduotoja, profsąjungos pirmininke, buvau atsakinga už Klaipėdos Švietimo skyriaus metodinio kabineto veiklą. Tuo metu, žinoma, negalėjau būti aktyvia tikinčiųjų bendruomenės nare.

Įdomu, kad dar tebegyvendama Marijampolėje aukodavau pinigėlius naujos Klaipėdos bažnyčios statybai, bet tuo metu net nenujaučiau, kad pati gyvensiu Klaipėdoje.

– *Kaip Jūsų gyvenimas pasikeitė, pasibaigus mūsų šalies okupacijai?*

– Ilgus metus slaugiau sunkiai sergantį savo vyrą. Į bažnyčią užbėgdavau tik trumpam pasimelsti tyloje, kuomet nebūdavo pamaldų. Ir taip 14 metų... Mirus mano vyrui, pajutau didžiulę tuštumą, sunkumą ir labai norėjau pasikalbėti su dvasininku. Pamažėle užsimezgus santykiams su įvairiais kunigais aš įėjau ir į bažnyčios bendruomenę. Čia vesdavau ekskursijas į bažnyčios bokštą, buvau įkūrus maldos grupę, kartu įsteigėm bibliotekėlę. Taip ir įsiliejau į parapijos veiklą, joje prigijau.

Kalbino Antanas B.

Maldos kambarėlis

Kūčių vakarienės malda

Vad.: Vardan Dievo Tėvo, ir Sūnaus, + ir Šventosios Dvasios.

Visi: Amen.

Vad.: Viešpatie, atnaujink mumyse šventą meilę.

Visi: Kuria turime mylėti Tave ir žmones.

Vad.: Viešpatie, išklausk mūsų maldą.

Visi: Ir mūsų šauksmas Tave tepasiekia.

Vad.: Melskimės. Amžinojo Tėvo Sūnau Jėzau Kristau! Tu panorėjai priimti žmogaus prigimtį ir tapti mums broliu; padaryk, kad ši brolybės ir meilės vakarienė paskatintų mus visada gyventi tikroje vienybėje ir būti dangiškojo Tėvo šeima drauge su Tavimi – mūsų Broliu ir Išganytoju, kuris gyvena ir viešpatauja su Tėvu ir Šventąja Dvasia per amžius.

Visi: Amen.

Vad.: Dieve, laimink ir tuos mūsų šeimos narius, kurių čia nėra.

Visi: O mūsų mirusiems suteik amžinąjį atilsį.

Po to šeimos galva ar vadovas paima kalėdaitį ir dalijasi su kitais. Panašiai daro ir kiti, sveikindamiesi ir linkėdami vieni kitiems laimės.

Maldos po valgio

Vad.: Kūdikėli Jėzau, ramybę ir taiką žemėn atnešęs Dieve, duok mums malonės gyvenime įvykdyti tuos gerus užsimojimus, kuriuos, Tavo įkvėpti, padarėme per šią vakarienę.

Visi: Amen. (Ir persižegnoja.)

Šv. Faustinos malda

„O Jėzau mieliausias, kuris teikeisi leisti man, menkai, pažinti šį neaprepiamą savo gailėstingumą, o Jėzau mieliausias, kuris maloningai panorai, kad aš visam pasauliui kalbėčiau apie šį neapsakomą Tavo gailėstingumą, štai šiandien imu

į rankas tuos du spindulius, kurie ištryško iš gailėstingosios Tavo Širdies – tai yra kraujas ir vanduo – ir barstau visam Žemės rutuliui, kad kiekviena siela patirtų Tavo gailėstingumą, o patyrusi šlovintų per nesibaigiančius amžius. O Jėzau mieliausias, kuris iš savo nesuvokiamo maloningumo teikeisi sujungti mano menką širdį su gailėstingiausiaja savo Širdimi, štai Tavo paties Širdimi šlovinu mūsų Dievą Tėvą taip, kaip Jo nešlovino dar nė viena siela.“

Šv. ses. M. Faustina Kovalska.
Dienoraštis, Vilnius, 2014

Augti šeimoje

APIE SUGYVENIMĄ SANTUOKOJE

Kiek jau pasakyta ir kiek dar bus pasakyta apie laimingą vyro ir moters sugyvenimą! Gal todėl, kad susiduria du vienas kitą papildantys, tačiau tokie skirtingi – vyriškasis ir moteriškasis – pasauliai.

Kodėl vyras ir moteris liaujasi vienas kitą mylėti ir vienas kitam padėti? Kodėl sutuoktiniams ne visuomet pavyksta išsaugoti savo meilę ir kartu tobulėti? Kas galėjo pakenkti jų sugyvenimui, kai tiek vyrų ir žmonių ir toliau laikosi kartu ir negali vienas be kito?

Sakoma, kad taip nutinka dėl charakterių nesuderinamumo, tačiau sunku patikėti tokiu paprastu aiškinimu. Tikroji daugelio neišsprendžiamų šeimyninių nesantaikų priežastis – sutuoktinių nebrandumas ar, tikriau, skirtingas jų brandumo lygis.

Tikros nelaimės prasideda tada, kai vienas iš sutuoktinių keičiasi, tobulėja, o kitas daugiau ar mažiau lieka toks, koks buvo. Tai lemia, kad vyras ir žmona skirtingai vertina daugelį svarbių ar net menkų įvykių, dėl to kyla nesutarimai. Šeimoje prasideda ginčai, kančios, žeminimas, nesupratimas ir ypač vienatvės jausmas.

Štai mintys vieno vyro, kuris nepatenkintas savo santuoka: „Kantrybės, kantrybės, bet iš kur jos imti, jei daugiau nebegali? Tik pagalvokit, su savo žmona galiu pasikalbėti tik apie daineles, nors tiek daug svarbių mūsų šeimai dalykų, kuriuos reikėtų aptarti. Ji žino viską iki smulkmenų apie visų dainininkų ir pramoginių laidų vedėjų gyvenimą, skaito knygas, skirtas penkiolikos ar šešiolikos metų paauglėms. Per dešimt santuokos metų ji nė per žingsnį nepažengė pirmyn, o tai vargina, ypač vaikus.“

Gaila, kad tobulėdamas šis vyras nesugebėjo vesti paskui save žmonos, nes pasinėręs į politiką nebeturėjo laiko rimtai ir jautriai pasikalbėti su ja, tad ji ir liko tokia, kokia buvo jungtuvių dieną.

Geriausias būdas paskatinti sutuoktinius kalbėtis, kitaip tariant, garantuoti jų artėjimą prie brandumo – tai atverti namų duris ir langus. Atverti ne tiek ir ne tik žmonėms, bet ypač pasaulio mintims ir poreikiams, kad neapsiribodami keturiomis sienomis galėtų alsuoti kartu su pasauliu.

Iš Francesco Canova knygos „Gyventi kartu“

Artuma

Katalikiškas mėnraštis šeimai

Kiekvieno mėnesio pradžioje naują „Artumos“ žurnalo numerį galite įsigyti bažnyčios gale arba religinių reikmenų krautuvėlyje

GAILESTINGUMO METAI

Gruodžio 8, Švč. M. Marijos Nekaltojo Prasidėjimo šventės dieną, popiežius Pranciškus paskelbs Šventųjų Gailestingumo metų pradžią. Šie metai tęsis iki 2016 metų lapkričio 20 dienos, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, Visatos Valdovo iškilmės.

„Brangieji broliai ir seserys, – kalbėjo popiežius Pranciškus, – aš dažnai galvojau, ką daryti, kad būtų labiau regima Bažnyčios, kaip gailestingumo liudytojos, misija. Tai kelias, kuris prasideda dvasios atsivertimu. Dėl to nusprendžiau paskelbti nepaprastąjį Jubiliejų, kurio centre būtų Dievo gailestingumas. Tai bus Šventieji Gailestingumo metai. Jus švėsime apmąstydami Viešpaties žodžius: „Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas gailestingas“ (Lk 6, 36). <...> labai trokštu, kad tos vietos, kuriose reiškiasi Bažnyčia, ypač mūsų parapijos ir mūsų bendruomenės, taptų gailestingumo salomis abejingumo jūroje!“

Jėzuito dailininko t. Marko Ivano Rupniko sukurtame logotipe pavaizduotas Jėzus, gelbstintis bedalį žmogų. Jėzus jį neša užsidėjęs ant pečių. Tai – Gerasis Ganytojas, paliečiantis žmogų su tokia meile, kad perkeičia žmogaus gyvenimą. Negalima nepastebėti, kad Gerasis Ganytojas su giliausiu gailestingumu prisiima sau žmonijos našta, tačiau jo akys susilieja su žmogaus akimis. Kristus mato Adomo akimis, Adomas – Kristus. Todėl kiekvienas žmogus gali atpažinti Kristuje naująjį Adomą, savo žmogiškumą ir jo laukiančią ateitį, Jo žvilgsnyje – Kristaus žvilgsnyje – kontempliuodamas Dievo Tėvo meilę.

Pagal lt.radiovaticana.va

SINODUI ŠEIMOS KLAUSIMAIS PASIBAIGUS

Kun. dr. Andrius Vaitkevičius

2015 m. spalio mėnesį Vatikane baigėsi Sinodas, skirtas šeimos klausimams analizuoti. Daug ir audringų diskusijų susilaukė šis Bažnyčios Suvažiavimas. Daug vilčių buvo sudėta į jį, tikintis, jog bus išgildinti šiandieniniam šeimos gyvenimui aktualūs klausimai. Tad aptarsime keletą naujovių, kurios daugeliui tikinčiųjų palengvins santuokinį gyvenimą, arba suteiks greitesnę galimybę gyventi Dievo malonėje.

Pats mokymas apie šeimą, kaip ir buvo galima tikėtis, liko nepakitęs. Galbūt nuo šiol bus galima lengviau rasti visą Bažnyčios mokymą apie šeimą ir santuoką viename dokumente. Sinodas patvirtino dar kartą visus iki tol galiojusius dokumentus: *Donum vitae*, *Evangelium vitae*, *Familiaris Consortio*, *Humanae vitae*. Tad baigiamąjį Sinodo dokumentą tam tikra prasme galėtumėme pavadinti visų anksčiau išvardintų dokumentų santrumpa (baigiamąjį dokumentą galima rasti www.vatican.va).

Pirmasis palengvinimas liečia bažnytinio teismo praktikas. Tikintieji, norintys kreiptis dėl bažnytinės santuokos paskelbimo negaliojančia, sprendimo nuo šiol sulauks daug greičiau. Anksčiau reikėdavo, jog

teismas įvyktų dvejose instancijose. O tai trukdavo gana nemažai laiko. Dabar Popiežius Pranciškus nustatė, jog užtenka vienos instancijos (bažnytinio tribunolo) nuosprendžio, jog būtų paskelbtas santuokos negaliojimas. Atskirais atvejais, kada santuokos negaliojimo faktas akivaizdus, vietos ordinaras (vyskupas) gali tiesiogiai, be tribunolo proceso, pasirašyti santuokos negaliojimo aktą.

Antra naujovė, o kartu ir paraginimas pademonstruoti gailestingumą, liečia antrąją santuoką sudariusius asmenis. Popiežius kviečia išanalizuoti kiekvieną atvejį atskirai ir, jeigu atitinka tam tikros sąlygos, leisti įsijungti tokiems asmenims į aktyvesnį sakramentinį gyvenimą.

Sinodas mums parodė, kad šeimos problematika siekia daug daugiau, nei vien tik Vakarų visuomenėje egzistuojančias problemas: skyrybas, antrąją santuoką ir t.t. Pavyzdžiui, arabiškuose kraštuose daug keblumų sukelia poligamijos klausimas, Afrikoje – neturto šeimoje ir oraus gyvenimo klausimas, visuotinėje bažnyčioje – natūralaus šeimos planavimo klausimas, aborto žaizda, kontracepcijos naudojimas. Taigi, Sinodas papildė mūsų akiratį ir kviečia daug plačiau matyti įvairialypę šiandieninės Bažnyčios terpę. Kviečia įsigilinti į žmogaus prigimtines teises (tai kas žmogui antropologiškai būdinga nuo pat pirmos jo prasidėjimo motinos iščiose akimirkos), jas ginti ir padėti suvokti kiekvienam pakrikštytajam, bei pagal jas gyventi.

KLAIPĖDOS MARIJOS TAIKOS KARALIENĖS PARAPIJA

Adresas: Rumpiškės g. 6
91131 Klaipėda
Tel. nr.: 8~46 410 120
Mob.: 8~601 64256
El. p.: mtkparapija@gmail.com
Svetainė: www.taikoskaraliene.lt
Raštinės darbo laikas:
9.30–13.00; 15.00–18.00 val.
Sekmadieniais galite kreiptis po
kiekvieną šv. Mišių.

Parapijoje tarnaujantys kunigai

Klebonas –
kun. Vilius Viktoravičius
Vikarai: kun. Algirdas Lukšas,
kun. Pranas Bartasūnas
Rezidentai:
kun. Andrius Vaitkevičius,
kun. Ferdinandas Žilys,
kun. Valerijonas Rima
Talkinantis kunigas, Klaipėdos
įgulos karo kapelionas
kun. Remigijus Monstvilas

Patarnaujantys asmenys

Zakristijonas –
Antanas Steponavičius
Sumos choro vadovė –
Laura Gedgaudaitė
Grigališkojo choro vadovas –
Vidmantas Budreckis
Vargonininkai: Gražina
Ribokaitė, Judita Butkytė-
Komovienė, Artūras Kostinas
Liturginių rūbų tvarkytoja –
Audra Raveikytė
Vyr. katechetė – Lina Maurienė

Bažnyčioje veikia
religinių
reikmenų
krautuvėlė

Darbo laikas:

I išieginė
II-V 11.00–18.00
VI 8.00–18.00
VII 8.00–13.00

Pietų pertrauka: 14.00–15.00

KUNIGAS, PASIRUOŠĘS PADĖTI ŠEIMOMS

Nuo rugsėjo mėnesio mūsų parapijoje pradėjo dirbti kunigas Andrius Vaitkevičius. Jis gimė ir augo Gargžduose, 2004 m. baigė Telšių kunigų seminariją, 2015 m. Romoje, Popiežiškajame Laterano Universitete, apgynė teologijos mokslų daktaro laipsnį su specializacija apie šeimą ir santuoką. Paskirtas Klaipėdos Šeimos Centro vadovu, Telšių Vyskupijos Šeimos Centro vicedirektoriumi bei Telšių vyskupo Vincento Borisevičiaus kunigų seminarijos dėstytoju.

Kun. dr. Andrius Vaitkevičius

Kunigas Andrius jau pažįstamas mūsų parapijiečiams, nes, tapęs kunigu, kelerius metus tarnavo mūsų parapijoje, o studijų Romoje metu per atostogas dažnai čia sugrįždavo. *Salve, sacerdos Dei!*

Klaipėdos šeimos centras

- Sužadėtinių rengimas santuokai
- Mamos ir vaiko grupė
- Moterų grupė
- Išsiskyrusių žmonių grupė „Viltis“
- Individualios psichologinės konsultacijos
- Seminarų rengimas sutuoktiniams

Tilžės g. 26, 91126 Klaipėda, mob. 8~699 88315
El. paštas: seimoscentrasklaipeda@gmail.com

Klaipėdos Marijos Taikos Karalienės bažnyčios pamaldų tvarka

Šv. Mišios šokiadieniais
8.00 ir 18.00 val.;
sekmadieniais: 8.00, 9.00,
10.00, 12.00, 18.00 val.

Ketvirtadieniais prieš
vakaro šv. Mišias 17.00 val. –
Švč. Sakramento adoracija.

Penktadieniais prieš vakaro
šv. Mišias 17.30 val.
apmąstomas Kryžiaus kelias.

Šeštadieniais prieš vakaro
šv. Mišias 17.30 val.
kalbamas Rožinis.

Sekmadieniais nuo 11.30 iki
12.00 val. – Švč. Sakramento
adoracija.

„Ar žinai kuo tiki?“

Radijo laidelės

FM 99,0 MHz dažniu Klaipėdoje

Mintimis dalinasi Klaipėdos
Marijos Taikos Karalienės
bažnyčios klebonas
kunigas Vilius Viktoravičius

Klausykities:

nuo 9.15 val. - I, IV ir VII - iais
nuo 12.15 val. - II, III ir VI - iais
nuo 14.15 val. - I, II ir V - iais
nuo 19.15 val. - III, IV ir VII - iais

Laidelės rengia
parapijos bendruomenė.

Jums aktualius klausimus siųskite
el. paštu klausk@radijogama.fm

Klaipėdos krašto radijo stotis

RadijoGAMA
99 FM Klaipėda

www.radijogama.fm

Nerimtai apie rimtus dalykus**Biblija vietoj mobiliojo telefono**

Ar gali įsivaizduoti, kas nutiktų, jei su Biblija elgtumeis taip, kaip su mobiliuoju telefonu?

Jei Bibliją nešiotumeis rankinėje, lagaminėlyje, prie diržo, švarko kišenėje? Jei kelioliką kartų per dieną žvilgtretumei į ją?

Jei sugrįžtumei jos ieškoti, pamiršęs namie ar darbe?

Jei iš jos siųstumei draugams žinutes? Jei elgtumeis su ja taip, lyg be jos negalėtumei gyventi?

Jei pasiimtumei ją į kelionę ir naudotumei, kai reikia pagalbos?

Jei ieškotumei jos nelaimės atveju?

Priešingai nei mobilusis telefonas, Biblija visuomet turi ryšį.

Prie jos galime prisijungti bet kurioje vietoje.

Tau nereikia rūpintis jos sąskaitos papildymu, nes Jėzus jau sumokėjo visas sąskaitas ir ja gali naudotis neribotai.

Dar geriau: jos ryšys niekada nenutrūks, o jos baterija pakrauta visam gyvenimui. „Ieškokite VIEŠPATIES, kai galima jį rasti, šaukitės jo, kai jis yra arti.“ Iz 55, 6
Pagalbos numeriai:

Jei esi liūdnas, surink *Jono 14*

Jei žmonės mums pikti, surink *27 psalmę*

Jei esi įpykęs, surink *51 psalmę*

Jei nerimauji, surink *Mato 6, 19–24*

Jei tau grėšia pavojus, surink *91 psalmę*

Jei tau atrodo, kad Dievas nutolo, surink *63 psalmę*

Jei tau reikalingas pastiprinimas, surink *laišką žydams 11*

Jei esi vienišas ir išsigandęs, surink *22 psalmę*

Jei esi kietos ir kritikuojančios dvasios, surink *1 Korintiečiams 13*

Norėdamas pažinti laimės paslaptį, surink *Kolosiečiams 3, 12–17*

Jei jautiesi liūdnas ir vienišas, surink *Romiečiams 8, 31–39*

Jei trokšti ramybės ir poilsio, surink *Mato 11, 25–30*

Jei pasaulis atrodo viršesnis už Dievą, surink *90 psalmę*

„Jūs pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta.“ *Mato 6, 33*

Pagal www.spirituels.com.

Iš prancūzų kalbos vertė L. Budriūnienė

**KVIEČIAME Į KALĖDINIŲ
GIESMIŲ FESTIVALĮ****2016 m. sausio 2 d.**

Klaipėdos Marijos Taikos Karalienės bažnyčioje

Dalyvauja Vakarų Lietuvos
bažnytiniai chorai**16.30 val. – festivalio chorų
koncertas****18.00 val. – Šv. Mišios,
gieda jungtinis festivalio
choras**

HANDAI STATYTIŠ TILTĄ?
AR ŽINAI, KAD TILTAS JAU YRA?

ŽMOGUS DIEVAT

**ADVENTO REKOLEKCIJOS
JAUNIMUI (14-25 metų)**

Mes atvažiuojame pasidalinti savo tikėjimo nuotykiams iš Marijampolės ir Kauno - ateik su mumis praleisti kartu laiko, atsinešk sumuštinį ir sausainį (arbatą mūsų, t.y. klebono) - ir nusiteik išėiti atnaujinta širdimi, pripildyta(s) entuziazmo kasdienybei ir pilna(s) ramybės.

**Susitinkame: 2015 12 12, 12 valandą
Marijos Taikos bažnyčioje (Rumpiškės g. 6),
Klaipėdoje.**

Mes: ses. Fausta Palaimaitė SF – registruotis (fb Fausta Palaimaitė).
Pasimetus prie įėjimo: skambinti 866281684 www.seimosnamuose.lt.
Joana ir Tomas iš Šventosios Seimos bendruomenės www.ssbnamai.lt

Kryžiažodžio „Pažink vienuolyną“ atsakymai

Gulsčiai: 1 – kapitula, 5 – konventas, 6 – refektorius, 9 – foresterija, 10 – špitolė.

Stačiai: 2 – abatas, 3 – prioras, 4 – konviktas, 7 – oficina, 8 – celė.

PARAPIJOJE VEIKIANČIOS GRUPĖS

Sumos choras repetuoja choro repetacijų patalpose pirmadieniais 17–18 val. Šv. Mišiose gieda sekmadieniais 12.00 val.
Tel. nr.: 8~689 02928 (Laura Gedgaudaitė)

Grigališkojo choralo studija repetuoja bokšte ketvirtadieniais po vakaro šv. Mišių. Šv. Mišiose gieda sekmadieniais 18 val.
Tel. nr.: 8~686 21357 (Vidmantas Budreckis), svetainė www.regina-pacis.org

Sakralinės polifonijos ansamblis „Decorata“ repetuoja sutartiniu laiku. Pirmaisiais ir trečiaisiais mėnesio šeštadieniais 18.00 val. gieda šv. Mišiose.
Tel. nr.: 8~610 27642 (Goda Povilaitytė)

Vaikų ir jaunimo choras („Zuikių choras“) repetuoja sekmadieniais 9.15 val. II-oje katechetikos klasėje. 10.00 val. gieda šv. Mišiose.
Tel. nr.: 8~680 89817 (Lina Budreckienė)

Jaunimo ansamblis „Benedicamus“ gieda penktadieniais 18 val. Šv. Mišiose.
Tel. nr.: 8~615 79208 (Gražina Ribokaitė)

Skautai renkasi ketvirtadieniais skautų būkle (bokšte) 16.00–19.00.
Tel. nr.: 8~616 18547 (s. Jūra Dindienė)

Šv. Damiano jaunimo maldos grupė renkasi sekmadieniais 15.00 val. I-oje katechetikos klasėje (virš parapijos raštinės).
Tel. nr.: 8~639 76811 (Barbora Skirgailaitė)

Parapijos šeimų tarnyba veda tobulinimosi kursus šeimoms. Tel. nr.: 8~688 02202 (Arūnas Skirgaila), 8~614 21451 (Virginija Skirgailienė)

Šv. Ignaco Lojolos dvasinių pratybų grupės
Tel. nr.: 8~612 68504 (Genovaitė Paulauskienė), 8~656 37357 (Lina Ščėsnienė)

Tikėjimo atnaujinimo „Alfa“ kursas renkasi antradieniais po vakaro šv. Mišių I-ojoje katechetikos klasėje (virš raštinės).
Tel. nr.: 8~685 59170 (Rasa Domarkaitė)

Nuolat atnaujinamą parapijos informaciją rasite www.taikoskaraliene.lt ir parapijos „Facebook“ tinklalapyje bei bažnyčios skelbimų lentoje.
Lietuvos vyskupijų bei Visuotinės bažnyčios naujienas skaitykite www.katalikai.lt

Tikėjimo studijų grupė susitinka pirmadieniais po vakaro šv. Mišių I-ojoje katechetikos klasėje virš raštinės. Tel. nr.: 8~617 71027 (Sonata Bagdonienė), 8~676 20482 (Vincas Leipus)

Marijos legionas renkasi II-ojoje katechetikos klasėje šeštadieniais 8.30–10.00.
Tel. nr.: 8~606 98830 (Regina Šalnienė)

Maldos grupės „Motinos maldoje“ renkasi po vakaro šv. Mišių maldos grupių patalpose (bokšte).
I grupė – antradieniais,
Tel. nr.: 8~630 00549 (Danutė Tarvydienė)
II grupė – pirmadieniais,
Tel. nr.: 8~685 16425 (Daiva Urnikienė)

Gyvojo rožinio maldos grupė renkasi kartą per mėnesį.
Tel. nr.: 8~630 00549 (Danutė Tarvydienė)

Tarpusavio pagalbos grupės

Susitikimai vyksta II katechetikos klasėje
Anoniminiai alkoholikai (AA)

Antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais 19.00 val. Tel. nr.: 8~636 94902

Anoniminiai lošėjai (AL)

Pirmadieniais ir trečiadieniais 19.00 val.
Tel. nr.: 8~671 78781

Anoniminiai narkomanai (AN)

Sekmadieniais 19.00 val.
Tel. nr.: 8~645 52490

Pritaikyta jaunimui

Giedok ir šlovink Viešpatį

Būk aktyvus parapijietis!

Parapijos „Caritas“ skyrius ir globos namai

Taikos pr. 29a
91145 Klaipėda
mob. 8-687-58020
El. paštas: mtkcaritas@gmail.com

Klaipėdos Marijos Taikos Karalienės parapijos laikraštis, leidžiamas nuo 2006 m. 3 kartus metuose: lapkričio, vasario ir rugpjūčio mėn.
Redagavo Lina ir Antanas Budriūnai
Kalbos konsultantė Lina Jazbutienė

Maketavo Antanas Budriūnas
Numeris parengtas tiražavimui 2015-11-20
Adresas: Rumpiškės g. 6, 91131 Klaipėda
Tel.: 8~699 69295, el. paštas: redakcija@regina-pacis.org

© 2015 Klaipėdos Marijos Taikos Karalienės parapija

Mūsų parapiją remia:

DRUKA
S P A U S T U V Ė

UAB „Druka“
Mainų g. 5, 94101 Klaipėda
Tel.: (8~46) 380 458

Faks.: (8~46) 380 459
El. p.: info@druka.lt
www.druka.lt

Leidinyms parengtas naudojant tik laisvasias programas: Scribus, GIMP, LibreOffice.